

Győri Ítéltábla
Pf.II.20.160/2012/6.

A Győri Ítéltábla a dr. Andor Gyula ügyvéd által képviselt felperesnek az Illés és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2012. február 2. napján kelt 1.P.21.566/2010/29. alatti ítéletével szemben a felperes részéről 30., Pf.5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A le nem rótt illetékfizetési kötelezettség tekintetében részben megváltoztatja, s a felperest terhelő le nem rótt kereseti illeték összegét 304.450. (Háromszáznégyezer -négy százötven) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 344.500. (Háromszáznegyvennégyezer-ötszáz) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen az alperesnek 254.000. (Kettőszázötvennégyezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az "A" Bank Nyrt-nek a felszámolás alá került "B" Kft-vel szemben a 637/2003. Kjö., **783/2003. Kjö.** és a 1838/2004. Kjö. közjegyzői okiratok alapján állt fenn követelése, amit a "B" Kft. felszámolója 167.922.479,-Ft összegben igazolt vissza. A felperes a 637/2003. Kjö. és a **783/2003. Kjö.** számú okiratokban foglalt tartozásokért vállalt készfizető kezességet, utóbbi szerint 10.000.000,- Ft és járulékai erejéig, és a bank javára 10 millió Ft és járulékai erejéig jelzálogjogot alapítottak a felperes tulajdonában álló **városi ... hrsz-ú lakásingatlanon.** Az "A" Bank Nyrt. 2007. december 6-án a "C" Zrt-re engedményezte a 637/2003. Kjö. számú okiraton alapuló 66.971.298,-Ft és járulékai, a **783/2003. Kjö. iraton alapuló 271.891,-Ft tőke, 52.485,-Ft kamat, 48.468.Ft késedelmi kamat és járulékai,** valamint a 1838/2004. Kjö. okiratból származó 25 millió forint és járulékai összegű követelését. A "C" Zrt. szintén 2007. december 6-i engedményezési szerződéssel az így megszerzett követelést az alperesre engedményezte. Az alperes a 2008. január 17-én kelt levelével felszólította a felperest a 637/2003. és 783/2003. számú közjegyzői okiratokból származó követelés megfizetésére, ami a felperes címéről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. A 783/2003.

Kjő. számú okiratból eredően - az alperes 2008. április 1-én benyújtott kérelmére - a felperessel szemben a Veszprémi Városi Bíróság 2008. július 1-én 795/2008. számon kiállított végrehajtási záradéka alapján indult végrehajtási eljárás 13 millió forint és járulékai erejéig. A Veszprémi Városi Bíróság - a Veszprém Megyei Bíróság 2011. február 22-én kelt 2.Pkf.21.647/2010/9. számú végzésével helybenhagyott - 19-01-22.Vh.795/2008/34. számú végzésével **a 795/2008. számú végrehajtási záradék törlését rendelte el 12.728.109,- Ft és járulékai vonatkozásában.** A 783/2003. Kjő. okirat alapján indult végrehajtási eljárásban 2009. március 18-án megtartott ingatlan árverésen a hrsz. alatti ingatlan tulajdonjogát 7.700.000.Ft árverési vételáron a **"D"** Kft. szerezte meg, majd az ingatlant 2009. június 26-án eladta a felperes **"E"** nevű gyermekének 11.700.000.Ft-ért. E szerződést a szerződő felek utóbb - 2010. május 4-én - felbontották. A lakás bejegyzett tulajdonosa továbbra is a **"D"** Kft., s az ingatlant 8.300.000.Ft vételáron kínálja eladásra.

A felperes végleges keresetében 8.612.300.Ft kártérítés és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes a 783/2003. Kjő. számú közjegyzői okirat alapján indult végrehajtási eljárásban 13 millió Ft és járulékai erejéig kívánt vele szemben igényt érvényesíteni, annak ellenére, hogy - az engedményezések folytán - csupán 271.891.Ft és járulékai összegű követelése volt. Így olyan igényt kívánt jogellenesen végrehajtással érvényesíteni, amire nem volt jogosult, ezért a felperesi ingatlan elárverezésével a felperesnek kára keletkezett, mert nem 13 millió Ft, hanem csupán 271.891.Ft tartozása volt, aminek behajtásához nem lett volna szükség az ingatlan árverezésére. Az alperes - mint készfizető kezest - előzetesen nem is szólította fel őt tartozása megfizetésére. Álláspontja szerint az alperes jogalap nélkül gazdagodott az ingatlan árverési értékesítésével, mert a vételárat az árverési vevő nem a végrehajtói letéti számlára utalta, hanem a vele egy tulajdonosi körbe tartozó alperessel kötött szerződés alapján igazolta a teljesítést. Az alperes jogellenes magatartása miatt a lakás kapcsán **3.400.000.Ft** kár érte amiatt, hogy „az árverési vevő 11.700.000.Ft-ért kívánta eladni a lakást a felperes fiának 2009-ben, de a szerződés felbontása után már csak 8.300.000,- Ft-ért kínálja azt értékesítésre”. Előadta, hogy a végrehajtási eljárás miatti pszichés megterhelése folytán **5.000.000,-Ft** nem vagyoni kár érte. További **212.300.Ft kártérítésre** arra hivatkozva tartott igényt, hogy különböző peres eljárásokhoz kötődően ilyen összegű költsége merült fel, jogi szolgáltatás címén **"F"** ügyvédnek 62.500,-Ft-ot, a **"G"** Ügyvédi Irodának 65.000,-Ft-ot fizetett. A Veszprémi Városi Bíróság 9.P.20.405/2009/9. számú jogerős ítélete alapján az illetékhivatal 82.400,- Ft illeték megfizetésére kötelezte, **"E"**nek 6.000,-Ft ingatlan-nyilvántartási eljárási költsége merült fel, **"I"** közjegyzőnek 6.400,-Ft-ot fizetett hiteles okiratmásolatért.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a 637/2003. Kjő. és 783/2003. Kjő. számú okiratok alapján 67.243.189.Ft tőke és ennek járulékai mértékéig szerzett követelést a felperessel szemben, ami jelentősen meghaladja a felperestől a végrehajtás során behajtott összeget. A bíróság részben törölte ugyan a 783/2003. Kjő. számú okiraton alapuló végrehajtási záradékot, de e közjegyzői okirat alapján is maradt követelése a felperessel szemben, ezért jogszerű volt az ingatlan árverése. Ennek során az árverési vevő a Vht.151.§-a szerint jár el, az alperes és az árverési vevő egymás közötti elszámolása a jelen pernek nem tárgya. A felperest 2008. január 18-án

eredménytelenül felszólította a teljesítésre. A felperes a lakás értékvesztése kapcsán nem érvényesíthet igényt, mert azt a 2009. március 18-án tartott árverésen a "D" Kft. megszerezte. A felperes a lakásnak nem tulajdonosa, és akkor sem volt az, amikor a "D" Kft. azt "E"-nek értékesítette, aki a vételárat nem fizette meg, és ezért a szerződést felbontották. A felperesnek, aki az ingatlannak nem tulajdonosa azzal kárt nem okozhatott a "D" Kft. tulajdonosként, hogy az ingatlant 8.300.000.Ft-ért kínálja eladásra. Vitatta a felperes nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló követelését is. A felperes a pert megelőzően felmerült ügyvédi és egyéb költségeit az alperes jogellenes magatartása hiányában nem érvényesítheti.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 655.000,-Ft perköltséget, az államnak 608.900.Ft le nem rótt kereseti illetéket. Határozatának indokolása szerint a felperes a 783/2003. Kjö. számú közjegyzői okiratban a "B" Kft. tartozásáért készfizető kezességet, és jelzálog-kötelezettséget vállalt. Így a Ptk.272.§ (1) bekezdése, 274.§ (2) bekezdés a/ pontja, 251.§ (1) bekezdése, 262.§ (1) bekezdése alapján a teljesítést elmulasztó "B" Kft. tartozásait köteles volt megfizetni az engedményes alperesnek. A 783/2003. Kjö. számú okirat alapján indult végrehajtási eljárásban a Veszprémi Városi Bíróság a 19-01-22.Vh.795/2008/34. számú végzésével a 795/2008. számú végrehajtási záradék törlését rendelte el 12.728.109.Ft és járulékai tekintetében, de a fennmaradó összeg vonatkozásában a Veszprém Megyei Bíróság 2.Pkf.21.445/2011/4. számú jogerős végzésével a végrehajtási záradék törlésére irányuló kérelmet elutasította. E végzés indokolása leszögezte, hogy a végrehajtást kérő személyében való jogutódlást a bíróság a 24. sorszámú végzésében megállapította, ami jogszerűvé teszi a bíróság és a végrehajtó minden korábbi intézkedését, különös tekintettel arra, hogy az anyagi jogutódlásra már a végrehajtási eljárást megelőzően sor került, ennél fogva a végrehajtási záradék nem törölhető. Az alperes bizonyította, hogy 2008 januárjában felszólította a felperest tartozása megfizetésére, amiből megállapítható volt, hogy milyen jogviszony alapján és milyen összeget követel az alperes, az pedig nem értékelhető alperes terhére, hogy e levél a felperestől „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. A fizetési felszólítás kapcsán pedig a Veszprém Megyei Bíróság a 2.Pkf.21.446/2011/4. számú végzésében már érdemben állást foglalt abban, hogy az "A" Bank Nyrt. és a felperes közötti készfizető kezességi szerződés felszólításra vonatkozó kitételnek kizárólag a késedelmi kamat szempontjából van jelentősége, az okirat végrehajthatóságát ez nem érinti. Rámutatott arra, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint a kötelezettség beálltához szükséges felhívást a bírósághoz benyújtott kérelem, s annak a kötelezettel történő közlése pótolja. Ebből következően a felperes lakásának árverésekor az alperes jogszerűen vette igénybe a végrehajtási kényszert. Az alperes nem gazdagodott jogalap nélkül, amikor az árverési vevő az árverési vételár végrehajtói letéti számlára történő utalását mellőzte, mert a Vht.151.§ (1) és (2) bekezdése szerint az árverési vevő megállapodhat a jelzálogos hitelezővel, hogy a jelzálogjog - amennyiben a vételárból a jelzálogos hitelező kielégítéshez jutna - az ingatlanon továbbra is fennmarad. Ha az árverési vevő a végrehajtónál a megállapodást igazolta, visszatarthatja a vételárat, illetőleg azt a részét, amely a jelzálogos hitelező követelésének kielégítéséhez szükséges. Az alperes becsatolta a fenti követelményeknek megfelelő, a "D" Kft., az alperes, valamint a "C" Zrt. közötti 2009. március 16-i szerződést. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperesnek a 783/2003.

Kjő. számú okirat alapján volt olyan fennálló tartozása az alperessel szemben, amely miatt az alperes jogszerűen kezdeményezett végrehajtást, és került sor a zálogfedezetként felajánlott ingatlan árverésére. Ezért az alperes nem követett el olyan jogellenes magatartást, ami megalapozná a kártérítési felelősségét. A lakás értékvesztése kapcsán támasztott követelés azért is megalapozatlan, mert az ingatlan árverését követően annak ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosa a "D" Kft lett. Ezért azon túl, hogy az alperes nem tanúsított jogellenes magatartást, nem is a felperes vagyonában állna be értékcsökkenés azzal, hogy az árverést követően a "D" Kft. 11.700.000.Ft-ot vételáron adta el a lakást, majd e szerződés felbontását követően csupán 8.300.000.Ft-os vételáron kínálja azt eladásra. A felperes pedig a 783/2003. Kjő. számú okiratban hozzájárult, hogy a jogosult az igényérvényesítés megnyílta után 8.300.000,-Ft legalacsonyabb értékesítési áron értékesítse a lakást. A felperes nem vagyoni kártérítési igényét alaptalannak találta. A végrehajtási eljárással együtt járó „pszichés megterhelés” arra vezethető vissza, hogy a felperes vállalásával ellentétben nem állt helyt önként a "B" Kft. tartozásaiért az alperes felé. Megalapozatlannak találta a felperesnek a megelőző eljárásokban a jogi képviseletével felmerült költségek megfizetésére vonatkozó igényét is. A felperesnek 82.400.Ft illetéket azért kellett megfizetnie, mert őt kötelezte erre a Veszprémi Városi Bíróság 9.P.20.405/2009/9. számú jogerős határozata a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15.§ (3) bekezdése alapján. A 6.000.Ft ingatlan-nyilvántartási eljárási költség megalapozásaként becsatolt iratból kitűnően pedig a kérelmező "E", és nem a felperes volt.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatásával az alperes keresete szerinti marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy helytelenül állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a "C" Zrt. a 2007. december 6-i engedményezési szerződéssel megszerzett követelést az alperesre engedményezte, mert az engedményezési szerződéssel egy időben kelt jogutódlási nyilatkozat az engedményezési szerződésben részletezett három közjegyzői okiratba foglalt tőkekövetelés összegét 167.295.647.Ft-ban határozta meg. A "C" Zrt. által megszerzett és az alperesre így engedményezett követelések közötti összegbeli eltérés okát az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. Az eredeti jogosult "A" Bank Nyrt. és a "C" Zrt. között létrejött engedményezési szerződés alapján a 783/2003. közjegyzői okirat alapján csupán 271.891.Ft követelése állt fenn vele szemben, de a végrehajtási záradék iránti kérelmét az alperes, második engedményesként ugyanezen okirat alapján már 13 millió forint összegű követelésre terjesztette elő, ezért a felperes a végrehajtási záradék kézhezvételekor nem szerzett tudomást a vele szembeni követelésről, annak mértékéről. Az engedményezésekről nem kapott tájékoztatást, a jogutódlást megállapító végzés csak 2010. április 20-án kelt, s mivel a végrehajtási záradék tévesen tartalmazta a követelés összegét, ezért a végrehajtási záradék kiállításának időpontjában a felperesnek nem lehetett tudomása a követelés eredetéről. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért fogadta el az alperes által hivatkozott fizetési felszólítás kézbesítésének tényét. Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság azt a körülményt is, hogy a négy év távlatából előkerült felszólító levél csupán két közjegyzői okira hivatkozik, ugyanakkor az alperes addig három közjegyzői okira alapította a követelését, a fénymásolatban becsatolt boríték nem bizonyítja, hogy ennek ténylegesen tartalmát képezte volna a felszólító levél. Az alperes így jogszerűtlenül záradékoltatta a 783/2003. Kjő.

okiratot, az engedményezésekről a felperest nem tájékoztatta, fizetési felszólítást nem küldött. E jogellenes magatartása megalapozza a kártérítési felelősségét, mert ez eredményezte a felperesi ingatlan elárverezését. Amennyiben a felperes tudomással bír az alperes 271.891,-Ft-os tőkeköveteléséről, akkor ezt az összeget kiegyenlítette volna, e csekély összegű tartozás miatt nem hagyta volna veszni a 12 millió Ft értékű ingatlanát. Az elsőfokú bíróság indokolás nélkül mellőzte "H" tanú kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát és nem adta indokát annak, hogy miért nem fogadta el az árverési vevő rosszhiszeműségének bizonyítására előterjesztetteket. A megállapított ügyvédi munkadíj mértékét is eltúlzottnak tartotta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

A fellebbezés kapcsán az ítélőtábla mindenekelőtt rámutat arra, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének törvényes indoka nem volt, az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése nélkül hozta meg a határozatát, amelyet a Pp. 221.§-ban foglaltaknak megfelelően indokolt meg.

Az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§-a szerint helyesen, okszerűen, összességükben értékelve a perben releváns tényeket helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetései is helytállóak. Az ítélőtábla az elsőfokú bíróságnak a per főtárgya tekintetében meghozott érdemi döntésével és annak indokolásával is teljes egészében egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik. (Pp.254.§. (3) bekezdése).

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítélőtábla az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek:

A felperesnek a 783/2003. Kjö. számú okirat alapján - nem vitásan - tartozása volt a követelés eredeti jogosultjával szemben. E nem vitásan fennálló követelés jogosultja - a kétszeri engedményezés folytán - az alperes lett, az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott Ptk. 328.§ (1) bekezdése és 329.§ (1) bekezdése szerint. E tény a csatolt engedményezési szerződések hitelt érdemlően igazolják, ezen nem változtat az a körülmény, hogy a második engedményezési szerződéshez kapcsolódó „jogutódlási nyilatkozat” eltérő összegben tüntette fel az engedményezett követelés összegét, mint az első engedményezési szerződés. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy ennek az volt az oka, hogy magában az engedményezési szerződésekben a szerződő felek, egyébként szükségtelenül, de feltüntették a ténylegesen engedményezett követelések összege mellett azt is, hogy azokat a felszámolás alá került "B" Kft. felszámolója milyen összegben igazolt vissza.

A felperesnek az így az alperessel szemben fennálló végrehajtható okiraton alapuló tartozása alapján jogszerűen került sor a felperessel szembeni végrehajtási eljárás elrendelésére és annak keretében az ingatlanárverés foganatosítására.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy Veszprém Megyei Bíróság végzésével a végrehajtási záradék törlésére irányuló kérelmet jogerősen elutasította, megállapítva hogy a végrehajtást kérő személyében a jogutódlás megállapítása jogszerűvé teszi a bíróság és a végrehajtó minden korábbi intézkedését, ezért a végrehajtási záradék nem törölhető. E jogerős végzés érdemben foglalt állást a felperessel szembeni végrehajtási eljárás és az árverés jogszerűségéről, amit a felperes a jelen perben az alperessel szemben nem tehet vitássá. Azt pedig a jelen perben érdemben nem lehet vizsgálni, hogy a végrehajtást elrendelő bíróság felelőssége e kérdésben esetlegesen fennáll-e.

A felperes fellebbezési hivatkozásával szemben az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, miért állapította meg, hogy alperes a végrehajtási eljárást megelőzően 2008. január 17-i levelével felszólította a felperest a 783/2003. számú közjegyzői okiratokból származó követelés megfizetésére, az e körben kifejtett indokait az ítéletábra is osztotta. E felszólítás szempontjából pedig közömbös az a körülmény, hogy e felszólító levélben csupán két közjegyzői okiratra hivatkozott, figyelemmel arra, hogy abban a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló közjegyzői okiratban foglalt tartozás megfizetésére is felszólította.

E körben helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy az előzetes fizetési felszólítás kizárólag a késedelmi kamat szempontjából bírhat jelentőséggel, annak esetleges elmaradása az okirat végrehajthatóságát nem érinti.

Az alperes által 2008. április 1-én indított végrehajtási eljárásban a felperest terhelő tartozás jellegének, és annak összegének azonosításához szükséges valamennyi okirat rendelkezésre állt, a felperes nem volt elzárva attól, hogy annak pontos összegét tisztázza. A felperes a végrehajtási záradék kézhezvételekor pedig az eredeti kötelezett teljesítésének elmaradásáról, és a vele szembeni követelésről is tudomást szerzett.

Mindezek alapján helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban, hogy a felperes fennálló tartozása alapján az alperes jogszerűen kezdeményezett végrehajtási eljárást a felperessel szemben, az árverésre jogszerűen igénybe vett végrehajtási kényszerintézkedés alapján került sor.

Ilyen körülmények között pedig nincsen annak jogi relevanciája, hogy az alperes konkrétan milyen összegre nyújtotta be a végrehajtási kérelmét, nem ez volt a foganatosított árverés releváns oka, hanem az, hogy a felperesnek volt végrehajtható tartozása az alperessel szemben, amit sem a végrehajtási eljárást megelőzően, sem annak folyamatban léte alatt önként nem teljesített. A felperes nem volt elzárva attól, hogy a fentiek szerint azonosítható alperesi követelés alapján a ténylegesen fennálló tartozását megfizesse, de ezt elmulasztotta. Az pedig csupán megfelelően alá nem támasztott feltételezés, hogy a felperes „amennyiben tudomással bír az alperesi követelés pontos összegéről, akkor azt kiegyenlítette volna.”

Mindezek alapján alperesi jogellenesség hiányában, és az okozati összefüggés bizonyításának a hiányában a felperes kártérítési igénye nem volt alapos.

A fentiek alapján pedig, - bár valóban külön indokolás nélkül, - de helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság a felperesnek a társasházi közös képviselő ("H") tanúkenti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát mint szükségtelent.

A felperes tényelődásából kitűnően a jogalap nélküli gazdagodásra alapított keresete sem alapos az elsőfokú bíróság által helyesen kifejtett indokok alapján. A konkrét esetben pedig a felperesnek nem volt olyan kereseti kérelme, amit arra alapított volna, hogy a teljes ingatlanát elveszítette a perbeli árverés során, vagy annak árverésével magasabb összegben teljesített volna az alperes felé, erre vonatkozó tényállítást sem terjesztett elő a jelen perben.

Mindezek alapján pedig az elsőfokú bíróság a per főtárgya tekintetében érdemben helytállóan döntött, amikor a keresetet elutasította.

A felperes teljes pervesztességére figyelemmel helytállóan marasztalta a felperest az alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére is. Ennek összegét a felperes a fellebbezésében alap nélkül tette vitássá, mert annak összegét az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésének a.) és b.) pontjai és a pertárgyérték alapján helytállóan állapította meg, annak mérséklésének az IM. Rendelet 3.§ (6) bekezdésében meghatározott feltételei nem álltak fenn. A megállapított munkadíj arányban állt a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében - kizárólag a fellebbezésben foglaltak miatt szükségessé vált indokolásbeli kiegészítéssel - a Pp. 254.§ /3/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes - eredménytelen fellebbezése folytán - mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért a fellebbezése alapján az elsőfokú bíróság által a felperes részére engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték viselésére vonatkozó rendelkezések megváltoztatására önmagában nem kerülhetett volna sor, az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésére és a Pp. 78.§ (1) bekezdésére figyelemmel.

Ugyanakkor a Győri Ítéletábra a 2012. május 31-én kelt Pkv.V.26.318/2012/2. számú végzésével - az elsőfokú ítélet meghozatalát követően - az elsőfokú bíróság 6/I. sorszámú végzését részben megváltoztatta, és a felperes részére a felmerülő költségek 50%-os mértékéig részleges költségmentességet engedélyezett a Pp. 84.§ (3) bekezdése alapján, mely rendelkezés visszaható hatályú. A Pp. 253.§ (3) bekezdésének második mondata szerint pedig a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről. A fentiekre figyelemmel az ítéletábra - a felperes fellebbezésének eredménytelenségétől függetlenül - a Pp. 253.§ (3) bekezdése alapján - a felperes részére engedélyezett részleges költségmentesség alapján az elsőfokú ítéletnek a meg nem fizetett kereseti illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezését a 6/1986. (VI. 26.) **IM rendelet** 13.§ (2) és (7) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és annak összegét a rendelkező részben foglaltak szerinti összegre leszállította, mert a fennmaradó 304.450,- Ft összegű kereseti illetékre kiterjedő részleges felperesi költségmentességre tekintettel, azt az IM. rendelet 13.§-a alapján az állam viseli.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is pervesztes felperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a

másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint az alperes perköltségét. Az alperes jogi képviselőjének munkadíját az ítélet tábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével és a fellebbezési pertárgyérték alapulvételével bruttó 254.000.- forintban állapította meg.

Köteles továbbá a felperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése, az Itv. 59.§ (1) és 74.§ (3) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) és bekezdése alapján az államnak felhívásra megfizetni a részleges költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték 50%-át, azaz 344.500,- Ft-ot, míg a fennmaradó feljegyzett 344.500,- Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

G y ő r , 2013. március 13.

Dr. Szalai György sk. a

tanács elnöke

A kiadmány hitelül kiadó:

Dr. Bajnok István sk.

előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk.

bíró